

Sad: Det var ikke min Hensigt at ville vælte nogen stor Debat om dette Spørgsmaal, og jeg skal derfor kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Udtalelserne, der saaldt fra den ærede Minister og det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber). Jeg skal gerne indrømme den meget ærede Minister, at man ikke altid kan opfatte Tvangsauktioner som Udbyrd for vedkommende Ejendoms Værdi. Vi kunne let være enige om, at der bliver solgt en Masse Ejendomme ved Tvangsauktioner under deres Værdi. Men naar de dog ikke blive budte op til det, der nogenlunde kan være deres Værdi, ligger det, naar Taleren er om almindelige Ejendomme, almindelige Købstadsjendomme, i forskellige andre Omstændigheder. Det ligger dels i, at de maaste ere prioriterede paa en saadan Maade over deres Værdi, at der fornuftigvis ikke kan være Tale om, at de blive budte op til deres virkelige Værdi, fordi ingen fornuftigvis alligevel kan købe Ejendommen i det givne Øjeblik. Dernæst kan der ogsaa være andre Grunde til Stede. Der kan være den Grund, at vedkommende, som ellers vilde købe Ejendommen, mener paa Lettere Maade at kunne arrangere sine Forhold, naar han ikke køber Ejendommen ved Auktion, men bagefter — eller maaste endogaa før har købt den af vedkommende Institution. Naar den ærede Minister altsaa udtalte, at jeg maatte kende noget til disse Ting, saa har han væsentlig Ret, men naar Forholdene alligevel ere af den Art og Bestaendighed, at almindelige Landejendomme, som ere vore egentlige Hovedejendomme i Retning af, hvad der skalde og maatte være sikkert, og almindelige Købstadsjendomme, under visse Omstændigheder blive solgte i Mængde ikke alene ved Tvangsauktioner, uden at der kommer Dækning til Stede, men ogsaa — dog vistnok hidtil indenfor rimelige Grænser — saaledes, at vedkommende Foreninger faa dem solgte efterhaanden, men dog med moderate Tab, saa kan man deraf ikke slutte det allermindste, det paastaar jeg, med Hensyn til denne Art af Ejendomme. Man kan nemlig ikke slutte noget, fordi de bagefter kunne sælges, dog paa en saadan Maade, at Tabet holdes indenfor rimelige Grænser. Det ligger nemlig i, at der er en saa ældgammel og, hvad Masseudbyttet angaar, saa nogenlunde bestemt Drift, at der er Konkurrenter nok til hvilken som helst af disse Ejendomme. Altsaa det bliver blot et øjeblikkeligt Tidsspørgsmaal — maaste paa nogle Maaneder — hvornaar man kan sælge Ejendommen. Ikke desto mindre lides der og er der lidt Tab her, og hvorledes

skal man saa forholde sig med saadanne Ejendomme som disse, som komme til en Taksation, der i det givne Øjeblik vil vise sig ikke at kunne opretholdes? Enhver, der har haft med praktiske Forhold at gøre — og det gælder den ærede Minister lige saa godt som mig — vil vide, at der er mange Forhold, hvor Ejendomme af denne Art blive solgte langt under det, nogen af os vilde sige, at de virkelig ere værd, og hvorfor? Fordi der ingen Konkurrenter var paa Markedet; Ejendommen skalde sælges, og der var kun en eller to Købere, der vidste: Det er kun os, der kunne eller ville købe, vi benytte os af Omstændighederne, vi købe Ejendommen for en Slik. Jeg vil altsaa sige, at den Erfaring, man har med Hensyn til almindelige Landejendomme og almindelige Købstadsjendomme, kan for mig ikke i mindste Maade fremme nogen Tanke om, at man skalde være gunstig stillet lige overfor saadanne Forhold, som ere omtalte i denne Lov.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tillid eller ikke Tillid til Indenrigsministeren, skal jeg blot udtale, at jeg ganske vist aldrig har tænkt hverken paa den nuværende eller kommende Indenrigsminister; thi der er jo her ikke Tale om, at nogen Indenrigsminister personlig skalde udarbejde de Regler, som han skalde approbere. Saa meget vil jeg dog sige: Jeg har større Tillid til den nuværende Indenrigsminister, jeg har større Tillid til de Embedsmænd, han fornuftigvis maatte raadspørge i saadanne Forhold, end til den vedkommende Direktion. Den, der bliver Direktør for en saadan Kreditforening, vilde ganske vist være meget mere tilbøjelig end de andre Herrer til at skrive saadanne Regler, som jeg i det mindste ikke vilde sætte mit Navn under. Dette til den ærede Minister.

Til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) skal jeg kun gøre den korte Bemærkning, at det er adskillige Aar siden, jeg er bleven saa forbyttet over en Udtalelse her i Tinget, som jeg blev over den, han kom med. Han taler om, at man skalde lægge Mærke til mine Udtalelser, fordi jeg hørte til de stærkest protektionistiske Medlemmer her i Tinget. Hvorfor har det nu forbyttet mig? Fordi vi have siddet sammen i Toldudvalget i 10—15 Aar, og det ærede Medlem maa nok kende mine Anstuelser saaledes, at jeg ikke kan begribe, at han kan tro at have nogen som helst Berettigelse til at udtale sig saadan om min Opfattelse paa det Omraade. Men det kan nu for saa vidt være det samme. Kun skal jeg sige, at den Udtalelse, jeg er kommen